

SPORTSKE AKTIVNOSTI KAO FAKTOR RAZVOJA MOTORIČKIH SPOSOBNOSTI PREDŠKOLSKE DJECE

Nebojša Švraka, Filip Pehar, Vlado Švraka

Nezavisni Univerzitet Banja Luka, Pedagoški fakultet, Veljka Mladenovića 12e, 78000 Banja
Luka, Bosna i Hercegovina, svraka57@yahoo.com

Corresponding author: Nebojša Švraka, Nezavisni univerzitet Banja Luka, Veljka Mladenovića
12e, 78000 Banja Luka, Bosna i Hercegovina, svraka57@yahoo.com

SAŽETAK

Predškolske ustanove imaju ključnu ulogu u stvaranju temelja za cjelokupan razvoj djeteta, uključujući fizički, emocionalni, kognitivni i socijalni aspekt. Kroz raznovrsne odgojno-obrazovne programe, posebna pažnja posvećuje se tjelesnim aktivnostima koje podržavaju razvoj motoričkih sposobnosti i usvajanje zdravih životnih navika. Planirane sportske aktivnosti ne samo da doprinose boljoj fizičkoj kondiciji, već i potiču socijalizaciju, razvoj discipline i stvaranje pozitivne slike o sebi. Cilj ovog istraživanja bio je analizirati učestalost, vrstu i intenzitet sportskih aktivnosti predškolske djece tijekom boravka u vrtiću, s posebnim naglaskom na njihove motoričke sposobnosti. Istraživanje je provedeno u Predškolskoj ustanovi u Mostaru, gdje su anketirani odgojitelji predškolske odgojne ustanove. Koristeći strukturirani anketni upitnik, prikupljeni su podaci o organizaciji i provedbi sportskih aktivnosti te njihovom utjecaju na razvoj djece u dobi od 3 do 5 godina.

Ključne riječi: razvoj, motoričke sposobnosti, sportske aktivnosti, predškolska djeca.

UVOD

Zdravlje je ključni aspekt života i usko je povezano s tjelesnom aktivnošću. Osim obitelji, odgojitelji imaju značajnu ulogu u poticanju djece na bavljenje sportskim aktivnostima. Svako dijete posjeduje svoj genetski potencijal koji se mora razvijati, a ako se to ne dogodi u predškolskoj dobi, šanse za daljnji razvoj se smanjuju. Osnovne motoričke vještine ključne su za kvalitetan život, a okruženje u kojem dijete odrasta mora biti stimulirajuće i raznoliko kako bi se omogućio pravilan razvoj. Razvoj motoričkih sposobnosti tijekom predškolske dobi omogućuje djeci temelj za složenije fizičke aktivnosti i doprinosi njihovom zdravlju. Osim fizičkog zdravlja, sportske aktivnosti utječu na emocionalni razvoj, socijalne vještine i suradnju. Razvoj motoričkih sposobnosti uključuje ravnotežu, koordinaciju, snagu, brzinu i izdržljivost, a ove vještine igraju važnu ulogu u fizičkom zdravlju djeteta i njegovoj sposobnosti suočavanja s izazovima. Redovita tjelesna aktivnost doprinosi zdravlju srca, kostiju i mišića te smanjuje rizik od bolesti poput pretilosti, dijabetesa i kardiovaskularnih bolesti. Djeca koja redovito sudjeluju u tjelesnim aktivnostima imaju bolji imunološki sustav, veću koncentraciju i više energije. Programi fizičkog odgoja koji su prilagođeni predškolskoj djeci mogu im pomoći u razvoju zdravih životnih navika, discipline i pozitivnog stava prema tjelesnoj aktivnosti. Djeca koja se bave tjelesnim aktivnostima od malih nogu obično ostaju aktivna i u odrasloj dobi, čime smanjuju rizik od razvoja različitih bolesti. Razvoj motoričkih sposobnosti je povezan s biokemijskim i morfološkim promjenama u tijelu i obuhvaća različite vještine poput snage, koordinacije, brzine, fleksibilnosti, preciznosti, ravnoteže i izdržljivosti.

Razvoj motoričkih sposobnosti u predškolskoj dobi ključno je za cjelokupni rast i razvoj djeteta. Osnovne motoričke vještine koje djeca usvoje u ovom razdoblju temelje su za daljnje složenije fizičke aktivnosti i zdravlje. Tjelesna aktivnost ne samo da razvija fizičke kompetencije, nego doprinosi i emocionalnom, kognitivnom i socijalnom razvoju djeteta. S obzirom na važnost ranog razvoja motoričkih sposobnosti, odgojno-obrazovne ustanove imaju odgovornost pružiti odgovarajuće programe tjelesnih aktivnosti koji su prilagođeni potrebama djece, a odgojitelji mogu igrati ključnu ulogu u razvoju tih sposobnosti i općem psihofizičkom zdravlju djece.

METODE RADA

Populacijau ovog istraživanja čine odgajatelji predškolske djece uzrasta od tri do šest godina. Uzorak je specifična grupa od 50 odgajatelja iz predškolske ustanove u Mostaru,. Ovaj uzorak može biti reprezentativan za specifične karakteristike ove ustanove, ali je važno napomenuti da se rezultati možda neće u potpunosti generalizirati na širu populaciju odgajatelja u drugim predškolskim ustanovama. Metoda koja je korišćena za ovaj istraživački projekat je deskriptivna metoda, koja se koristi za opisivanje i analiziranje fenomena, stanja ili karakteristika određene pojave ili grupe. Istraživačka tehnika koja je korišćena u ovom istraživačkom projektu je tehnika anketiranja. Instrument koji je korišćen za prikupljanje podataka je anketni list.. Ovaj instrument je dizajniran da omogući jednostavno i efikasno prikupljanje relevantnih podataka od ispitanika.

Predmet istraživanja

Predmet ovog istraživanja jeste analiza utjecaja sportskih aktivnosti na razvoj motoričkih sposobnosti djece predškolskog uzrasta. Poseban fokus stavljen je na različite vrste sportskih aktivnosti i njihov intenzitet u okviru predškolskih obrazovnih ustanova.

Cilj istraživanja

Glavni cilj ovog istraživanja je utvrditi na koji način i u kojoj mjeri planirane sportske aktivnosti doprinose razvoju motoričkih sposobnosti kod djece uzrasta od 3 do 5 godina. Također, istraživanjem se nastoji ukazati na mogućnosti unaprjeđenja postojećih programa fizičke aktivnosti u predškolskim ustanovama.

Hipoteze istraživanja

Na osnovu dosadašnjih teorijskih saznanja i praktičnih iskustava, postavljene su sljedeće hipoteze:

- Planirane sportske aktivnosti značajno doprinose razvoju motoričkih sposobnosti kod djece predškolskog uzrasta.
- Odgajatelji koji su stručno osposobljeni za provođenje sportskih aktivnosti efikasnije potiču razvoj motoričkih sposobnosti kod djece.
- Djeca koja redovno sudjeluju u sportskim aktivnostima postižu bolje rezultate u testovima motoričkih sposobnosti u odnosu na djecu koja nisu uključena u organizirane fizičke aktivnosti.

Značaj istraživanja

Rezultati ovog istraživanja mogu imati važnu primjenu u unaprjeđenju nastavnih programa i strategija fizičkog vaspitanja u predškolskim ustanovama. Također, oni mogu poslužiti kao osnov za kreiranje novih sportskih programa koji će biti prilagođeni potrebama i mogućnostima djece predškolskog uzrasta. Pored toga, istraživanje može doprinijeti podizanju svijesti o važnosti ranog uključivanja djece u sportske aktivnosti radi njihovog optimalnog razvoja.

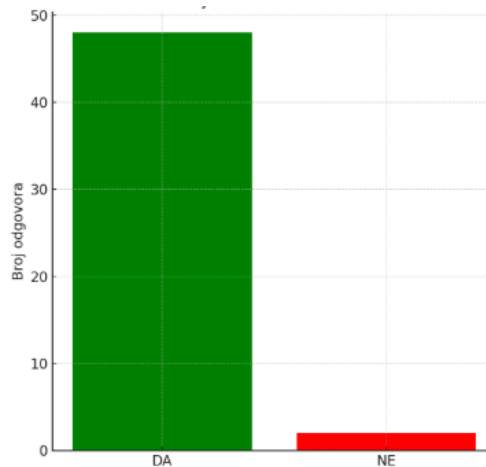
REZULTATI I DISKUSIJA

Podaci u Telama 1 i 2 mogu se analizirati i povezati kako bi se bolje razumio odnos između učitelja koji svakodnevno provode fizičku aktivnost s djecom i vremena koje izdvajaju za tu aktivnost. Tablica 1 prikazuje da većina učitelja svakodnevno provodi fizičku aktivnost s djecom, dok manji broj učitelja to ne prakticira. To znači da fizička aktivnost s djecom postaje redovita praksa u mnogim učiteljskim rutinama, što ukazuje na svijest o važnosti fizičke aktivnosti za razvoj djece.

Tabela 1. Da li svakodnevno vježbate neki oblik fizičke aktivnosti s djecom?

Table 1. Do you practice some form of physical activity with your children every day?

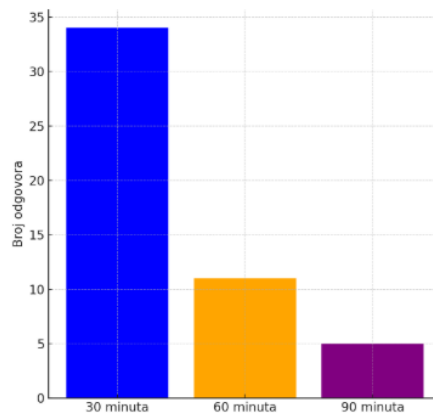
A) DA	48
B) NE	2

Grafikon 1. Svakodnevno vježbanje sa djecom u odgojnim ustanovama.
Graph 1. Daily exercise with children in educational institutions.

Tabela 2. Koliko vremena svakodnevno izdvojate za fizičku aktivnost djece?
Table 2. How much time do you allocate daily for children's physical activity?

A) 30 minuta	34
B) 60 minuta	11
C) 90 minuta	5

Grafikon 2. Koliko vremena svakodnevno izdvojate za fizičku aktivnost djece.
Chart 2. How much time do you allocate daily for children's physical activity.

Tablica 2 pokazuje da većina učitelja izdvojaju 30 minuta za fizičku aktivnost, dok manji broj njih izdvojaju 60 ili 90 minuta. Ova informacija pruža detaljniji uvid u količinu vremena koju učitelji ulažu u fizičke aktivnosti. Iako su učitelji većinom uključeni u fizičku aktivnost, razlike u trajanju aktivnosti (30 minuta u odnosu na 60 ili 90 minuta) mogu ukazivati na varijacije u pristupima i resursima za planiranje takvih aktivnosti. Korelacija između ovih podataka može se istražiti analizom koliko učitelji koji svakodnevno vježbaju s djecom također izdvojaju duže vrijeme za fizičke aktivnosti. Na primjer, moguće je da učitelji koji redovito prakticiraju fizičku aktivnost češće izdvojaju više vremena (60 ili 90 minuta) za fizičke aktivnosti, dok učitelji koji rjeđe provode aktivnosti s djecom, možda, izdvojaju samo 30 minuta. Kroz ovu korelaciju, može se doći do zaključka da učitelji koji prepoznaju važnost fizičke aktivnosti za djecu i svakodnevno je provode, skloni su ulagati i više vremena u te aktivnosti. Također, ovaj uvid može biti koristan za

Švraka, N. i sar. (2025). Sportske aktivnosti kao faktor razvoja motoričkih sposobnosti predškolske djece. *STED Conference 14(2)*, 433-441.

razumijevanje kako različiti faktori, kao što su motivacija učitelja ili dostupnost resursa, utječu na trajanje fizičkih aktivnosti u predškolskim ustanovama.

Tabela 3. Smatrate li da je fizička aktivnost važna za rast i razvoj djece?

Table 3. Do you think that physical activity is important for the growth and development of children?

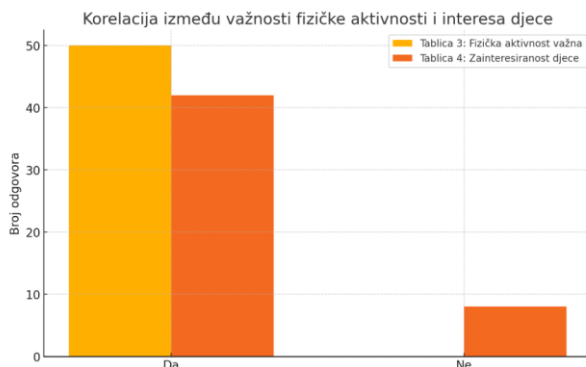
A) DA	50
B) NE	0

Tabela 4. Jesu li djeca zainteresirana za sudjelovanje u fizičkim aktivnostima?

Table 4. Are children interested in participating in physical activities?

A) DA	42
B) NE	8

U Tablici 3, svi ispitanici (50) smatraju da je fizička aktivnost važna za rast i razvoj djece. U Tablici 4, 42 ispitanika smatra da su djeca zainteresirana za sudjelovanje u fizičkim aktivnostima, dok 8 njih smatra da nisu. Korelacija između ovih podataka pokazuje da, unatoč tome što svi ispitanici smatraju fizičku aktivnost važnom, postoji mali broj onih koji smatraju da djeca nisu zainteresirana za fizičke aktivnosti. To može ukazivati na potrebu za dodatnim motiviranjem djece ili prilagođavanjem aktivnosti kako bi ih se angažiralo. Graf prikazuje broj odgovora za oba pitanja iz Tablica 3 i 4.

Grafikon 3. Korelacija važnosti tjelesne aktivnosti i interesa djece za vježbu.

Chart 3. Correlation of the importance of physical activity and children's interest in exercise.

Tabela 5. Koje vrste fizičke aktivnosti prakticirate u vašoj grupi?

Table 5. What types of physical activity do you practice in your group?

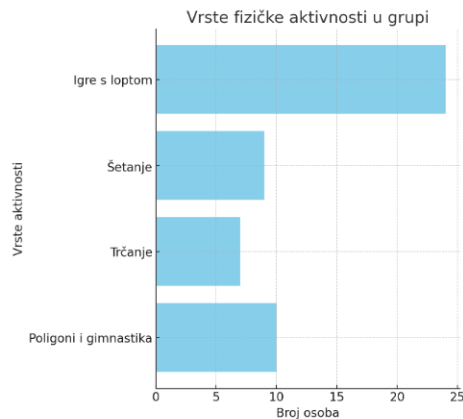
A) poligoni i gimnastika	10
B) trčanje	7
C) šetanje	9
D) igre s loptom	24

Tabela 6. Koju vrstu sportske aktivnosti prakticiraju dječaci?

Table 6. What type of sports activities do boys practice?

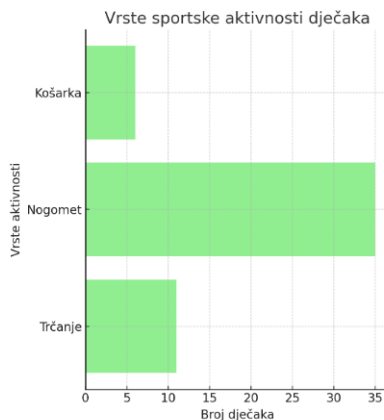
A) trčanje	11
B) nogomet	35
C) košarka	6

Grafikoni prikazuju vrste fizičkih aktivnosti koje se prakticiraju u grupama, prema Tablici 5, i vrste sportske aktivnosti koju prakticiraju dječaci, prema Tablici 6. U grupi, najpopularnija fizička aktivnost je "Igre s loptom" (24 osobe), dok su "Poligoni i gimnastika" najmanje zastupljeni sa 10 osoba.

Grafikon 4. Vrste dječijjih aktivnosti.
Chart 4. Types of children's activities.

Tablica 6: Među dječacima, najviše se prakticira "Nogomet" (35 dječaka), dok su "Košarka" (6 dječaka) i "Trčanje" (11 dječaka) manje zastupljeni.

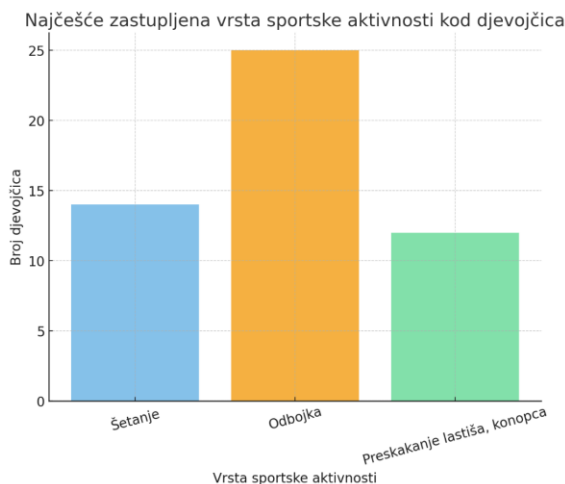

Grafikon 5. Vrste sportskih aktivnosti dječaka.
Chart 5. Types of boys' sports activities.

Iako podaci iz ove dvije tablice ne omogućuju izravnu korelaciju između aktivnosti u grupi i aktivnosti dječaka, možemo uočiti da fizičke aktivnosti u grupi i sportske aktivnosti dječaka dijele određene sličnosti, kao što je "Trčanje", koje se pojavljuje u obje tablice, ali u različitim brojevima. Aktivnost "Igre s loptom" se najviše prakticira u grupi, dok se kod dječaka najviše prakticira "Nogomet". Ovaj obrazac ukazuje na to da preferencije prema određenim vrstama aktivnosti mogu biti povezane s društvenim faktorima ili starosnim skupinama, ali za preciznu korelaciju potrebno je više podataka i analiza.

Tabela 7. Koja vrsta sportske aktivnosti je najčešće zastupljena kod djevojčica?
Table 7. What type of sports activity is most common among girls?

A) šetanje	14
B) odbojka	25
C) preskakanje lastiša, konopca	12

Grafikon 5. Vrste sportskih aktivnosti djevojčica.
Chart 5. Types of girls' sports activities.

Tabela 8. Dopustite li djeci da izaberu vrstu sportske aktivnosti?

Table 8. Do you allow children to choose the type of sports activity?

A) DA	42
B) ne	8

U analizi podataka koji se odnose na vrste sportskih aktivnosti koje najčešće prakticiraju djevojčice i dopuštanje djeci da biraju sport, cilj nam je razumjeti moguće međusobne povezanosti između tih dviju varijabli. Kroz ovaj rad, istražiti ćemo kako odgovori na pitanje o dopuštanju djeci da izaberu vrstu sportske aktivnosti mogu biti povezani s preferencijama djevojčica za određene sportske aktivnosti. Prvi skup podataka prikazuje vrste sportskih aktivnosti koje su najčešće zastupljene među djevojčicama. Prema podacima, odbojka je najpopularnija aktivnost, jer ju prakticira 25 djevojčica. Šetanje se javlja kao druga najzastupljenija aktivnost sa 14 djevojčica, dok preskakanje lastiša i konopca ima manju zastupljenost s 12 djevojčica. Ovi podaci ukazuju na to da su djevojčice sklonije kolektivnim aktivnostima poput odbojke, dok su aktivnosti poput šetanja i preskakanja konopca manje popularne.

Drugi skup podataka odnosi se na odgovor na pitanje dopuštaju li roditelji ili skrbnici djeci da samostalno odaberu sportsku aktivnost. Prema ovim podacima, 42 osobe (od ukupno 50 ispitanika) odgovaraju potvrdno, što znači da dopuštaju djeci slobodu izbora u vezi s vrstom sporta koji žele prakticirati. S druge strane, samo 8 osoba odgovara negativno, što implicira da neki roditelji ne dopuštaju djeci da biraju sport.

Iako na temelju samo ovih podataka ne možemo izravno izračunati korelaciju, možemo postaviti hipotezu o mogućim međusobnim vezama između dopuštanja djeci da biraju sportsku aktivnost i odabira sportske aktivnosti. Moguće je da roditelji koji dopuštaju djeci slobodan izbor aktivnosti imaju veću vjerojatnost da će djeca odabrati sportove poput odbojke, koji zahtijevaju timsku suradnju i organizirane sportske aktivnosti. Nasuprot tome, roditelji koji ne dopuštaju djeci da biraju aktivnosti mogu više poticati aktivnosti poput šetanja ili preskakanja konopca, koje su jednostavnije za organiziranje i mogu se prakticirati u kućnom okruženju ili u manjoj grupi.

Na temelju dostupnih podataka možemo pretpostaviti da postoji određena povezanost između slobode izbora sportskih aktivnosti i vrste sportova koje djeca preferiraju. Djeca koja imaju slobodu izbora možda će biti sklonija kolektivnim i timskim sportovima poput odbojke, dok ona koja nemaju ovu slobodu možda će prakticirati jednostavnije aktivnosti koje ne zahtijevaju organizaciju i timsku suradnju. Međutim, za precizniju analizu ove povezanosti potrebno je prikupiti dodatne podatke, poput demografskih informacija, kako bi se omogućila detaljnija korelacijska analiza. Bez dodatnih varijabli ili konkretnih individualnih podataka, ova analiza

Švraka, N. i sar. (2025). Sportske aktivnosti kao faktor razvoja motoričkih sposobnosti predškolske djece. *STED Conference 14(2)*, 433-441.

ostaje na razini hipoteza, a korelacija bi bila moguća tek uz dodatne podatke koji bi omogućili dublje razumijevanje odnosa između ovih dviju varijabli.

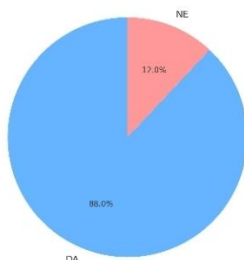
Tablica 9. Smatrate li da zainteresovanost djece za neki oblik fizičke aktivnosti zavisi od toga da li se roditelji bave sportom?

Table 9. Do you think that children's interest in some form of physical activity depends on whether their parents play sports?

A) DA	44
B) NE	6

Prema podacima iz ove tablice, 44 ispitanika smatra da zainteresiranost djece za fizičke aktivnosti zavisi od toga bave li se roditelji sportom (odgovor "DA"), dok se 6 ispitanika protivi ovoj tvrdnji (odgovor "NE").

Smatrate li da zainteresovanost djece za fizičku aktivnost zavisi od roditeljskog angažmana u sportu.

Grafikon 6. Zainteresiranost djece za fizičku aktivnost u odnosu na aktivnost roditelja.

Graph 6. Children's interest in physical activity in relation to their parents' activity.

Ovaj rezultat ukazuje na to da velika većina ispitanika vjeruje kako postoje određeni faktori koji utječu na interes djece za fizičke aktivnosti, među kojima su i roditeljski primjer i njihova uključenost u sport. Moguće je da roditelji koji se bave sportom svojim ponašanjem, navikama i stilom života prenose djeci pozitivan odnos prema tjelesnoj aktivnosti. Djeca koja imaju roditelje koji se redovito bave sportom možda će imati veću motivaciju za bavljenje fizičkim aktivnostima jer ih vide kao normalan i poželjan dio života.

S druge strane, manji broj ispitanika (6) smatra da interes djece za fizičku aktivnost nije povezan s time bave li se roditelji sportom. Moguće je da ovi ispitanici vjeruju da djeca mogu razviti vlastiti interes za fizičku aktivnost bez obzira na roditeljski primjer, ili pak smatraju da postoje drugi faktori koji imaju veći utjecaj na djecu, poput škole, prijatelja, medija i sličnih vanjskih utjecaja. Ova tablica pokazuje da postoji velika većina mišljenja koja povezuje zainteresiranost djece za fizičke aktivnosti s ponašanjem roditelja u vezi sa sportom. To sugerira da roditeljski primjer može igrati ključnu ulogu u razvoju sportskih navika i interesa kod djece. Za precizniju analizu, bilo bi korisno prikupiti dodatne podatke o demografskim karakteristikama ispitanika i njihovim obiteljskim okolnostima, što bi omogućilo dublje razumijevanje ovih povezanosti.

ZAKLJUČAK

Predškolsko obrazovanje predstavlja prvi segment obrazovnog sustava, gdje je od ključne važnosti već u ranom djetinjstvu osigurati djetetu prostor i vrijeme za kretanje i igru. Ovo omogućuje usvajanje pozitivnog stava prema tjelesnim aktivnostima i sportu, što može potaknuti stvaranje zdravih navika koje će trajati cijeli život. Jednako tako, neophodno je redovito analizirati i unapređivati opremljenost predškolskih ustanova za izvođenje sportskih aktivnosti. Programi fizičkih aktivnosti trebaju biti prilagođeni dječjim interesima i mogućnostima, a djeci treba pružiti slobodu izbora sporta kojim žele baviti. Na taj način omogućuje se razvijanje individualnih sklonosti, dok se istovremeno potiče ljubav prema sportu. Djeca pokazuju veliko zanimanje za

Švraka, N. i sar. (2025). Sportske aktivnosti kao faktor razvoja motoričkih sposobnosti predškolske djece. *STED Conference 14(2)*, 433-441.

sportske aktivnosti, a roditelji koji se bave sportom često izravno utječu na interes djece za određeni oblik tjelesne aktivnosti. Preko 70% ispitanih zaposlenika smatra da djeca pokazuju entuzijazam za sudjelovanje u sportskim programima. Rezultati istraživanja pokazuju da dječaci najčešće biraju košarku i nogomet, dok djevojčice preferiraju šetnju i odbojku.

Svi anketirani odgajatelji složili su se da tjelesna aktivnost pozitivno utječe na rast, razvoj te motoričke sposobnosti djece. Dobro osmišljeni sportski programi višestruko doprinose razvoju predškolske djece, uključujući kognitivni, socijalni i emocionalni aspekt razvoja. Današnji znanstveni i tehnološki napredak često dovodi do smanjene tjelesne aktivnosti, što je povezano s raznim zdravstvenim problemima. Brojne studije potvrđuju pozitivan utjecaj tjelesne aktivnosti na sveukupno zdravlje ljudi. Upravo zbog toga važno je već u predškolskom uzrastu uključiti djecu u sport. U ovom osjetljivom razvojnem razdoblju, može se značajno utjecati na stvaranje pozitivnih navika. S obzirom na činjenicu da djeca sve više vremena provode pred ekranima, u zatvorenom prostoru, ključno je da roditelji i odgajatelji prepoznaju važnost tjelesne aktivnosti i podupiru je. Fizičke sposobnosti djece imaju značajan utjecaj na njihovu svakodnevicu i opće blagostanje.

Kako bi se zadovoljile potrebe djece za kretanjem i omogućili optimalni uvjeti za rast i razvoj, važno je uključiti djecu u sportske programe što ranije. Dodatna fizička aktivnost pozitivno utječe na razvoj i usavršavanje motoričkih sposobnosti, čime se podiže ukupna kvaliteta života. Tjelesna aktivnost u predškolskoj dobi ključna je za cjelovit razvoj djeteta, osiguravajući temelj za zdrav život u budućnosti. Obrazovne ustanove, roditelji i društvena zajednica imaju zajedničku odgovornost osigurati djeci pristup kvalitetnim sportskim sadržajima i aktivnostima koje će im pomoći u izgradnji zdravih životnih navika te doprinijeti njihovom tjelesnom, emocionalnom i socijalnom razvoju.

DECLARATIONS OF INTEREST STATEMENT

The authors affirm that there are no conflicts of interest to declare in relation to the research presented in this paper.

LITERATURA

- Kostić, R, & Živković, D& (2010). *Fizička aktivnost predškolske dece*. Niš, Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja.
- Ђурић, С. (2010). *Fizička aktivnost predškolske djece*. Факултет спорта и физичког васпитања.
- Stojanović, T.(2011) *Metodika fizičkog vaspitanja predškolske dece*. Beograd, praktični vodič za vaspitače i nastavnike.
- Tomac, Z, Vidranski, T. J Ciglar, J. (2015), Tjelesna aktivnost djece tokom redovnog boravka u predškolskoj ustanovi, *Časopis "Medica Jadertina"*.
- Шврака, Н. (2021). *Методика физичког васпитања деце предшколског узраста*. НУБЛ, Бања Лука.

DEVELOPMENT OF MOTOR SKILLS IN PRESCHOOL CHILDREN UNDER THE INFLUENCE OF SPORTS ACTIVITIES

Nebojša Švraka, Filip Pehar

The Independent University of Banja Luka, Faculty of Education, Veljka Mladenovića 12e, 78000
Banja Luka, Bosnia and Herzegovina, svraka57@yahoo.com

ABSTRACT

Preschool institutions play a key role in laying the foundation for the overall development of a child, including physical, emotional, cognitive, and social aspects. Through various educational programs, special attention is given to physical activities that support the development of motor skills and the adoption of healthy lifestyle habits. Planned sports activities not only contribute to better physical fitness but also promote socialization, the development of discipline, and the creation of a positive self-image. The aim of this research was to analyze the frequency, type, and intensity of sports activities in preschool children during their stay in kindergarten, with a special focus on their motor skills. The research was conducted in a preschool institution in Mostar, where preschool educators were surveyed. Using a structured questionnaire, data were collected about the organization and implementation of sports activities and their impact on the development of children aged 3 to 5 years.

Keywords: development, motor skills, sports activities, preschool children.